

CHIMIE

ORGANICĂ

MATERIAL ELABORAT CORESPUNZÂND
CERINȚELOR DE BACALAUREAT 2016

**FOLOSIREA FIȚUICILOR
ESTE O FRAUDĂ.
NU RECOMANDĂM
UTILIZAREA LOR ÎN TIMPUL
EXAMENELOR!**

Cuprins

Hidrocarburi.....	1–22
Alcani (Parafine)	1–7
Definiție.....	1
Formula generală	1
Denumirea	1
Denumirea radicalilor	3
Denumirea alcanilor cu catenă ramificată.....	3
Izomeria alcanilor.....	4
Metode de obținere.....	4
1) Din compuși organomagnezieni (organometalici)	4
2) Sinteza Würtz	4
3) Procedeul Fischer-Tropsch din gaz de sinteză	4
4) Hidrogenarea alchenelor	5
5) Reducerea alcoolilor.....	5
Proprietăți fizice	5
Proprietăți chimice	5
1) Reacția de substituție	5
2) Reacția de izomerizare	6
3) Reacția de descompunere termică	6
4) Reacția de oxidare	7
Utilizări	7
Alchene	8–14
Definiție.....	8
Formula generală	8
Denumire	8
Denumirea radicalilor	9
Denumirea alchenelor cu catenă ramificată	9
Izomeria alchenelor	9
Metode de obținere.....	10
1) Dehidrogenarea derivațiilor halogenați	10
2) Deshidratarea alcoolilor	11

3) Dehidrogenarea alcanilor	11
4) Cracarea alcanilor.....	11
5) Dehalogenarea compușilor 1,2-dihalogenați	11
Proprietăți fizice	11
Proprietăți chimice	11
1) Reacția de adiție	11
Adiția hidrogenului.....	12
Adiția halogenilor.....	12
Adiția hidracizilor.....	12
Adiția apei	12
2) Reacția de polimerizare	13
3) Reacții de oxidare.....	13
Oxidare blândă	13
Oxidare energetică.....	13
Oxidare completă (ardere)	14
4) Reacția de halogenare în poziția alilică	14
Utilizări	14
Alcadiene.....	14–18
Formula generală	15
Denumire	15
Izomeria alcadienelor	15
Metode de obținere	15
Butadiena.....	16
1) Dehidrogenarea butanului sau a butenelor	16
2) Deshidratarea diolilor.....	16
3) Metoda Lebedev.....	16
Izoprenul.....	16
1) Dehidrogenarea izopentanului.....	16
2) Condensarea izobutenei cu două molecule de aldehidă formică	16
Proprietăți fizice	17
Proprietăți chimice	17
1) Reacția de adiție	17
Adiția halogenilor.....	17
2) Reacția de oxidare	17

Oxidare blândă (Reactiv Bayer – KMnO ₄ în mediu neutru sau slab bazic).....	17
Oxidare energetică (K ₂ Cr ₂ O ₇ sau KMnO ₄ în mediu acid)	17
3) Reacția de polimerizare	18
Utilizări	18
Alchine	18–22
Definiție	18
Formula generală	18
Denumire	18
Denumirea radicalilor	19
Izomeria alchinelor	19
Metode de obținere a acetilenei	19
1) Cracare în arc electric	19
2) Din carbid	19
3) Din derivați dihalogenați tratați cu KOH în prezență de alcoolii	20
Proprietăți fizice	20
Proprietăți chimice	20
1) Reacția de adiție	20
Adiția hidrogenului	20
Adiția halogenilor	20
Adiția hidracizilor	21
Adiția acidului cianhidric	21
Adiția apăi (Reacție Kucherov cu formare de intermediari instabili)	21
2) Reacția de dimerizare și trimerizare	21
3) Reacția de substituție	22
Reacția de substituție cu metale	22
Reacția de substituție cu combinații complexe	22
4) Reacția de oxidare	22
5) Reacție de oxidare completă (ardere)	22
Utilizări	22

Hidrocarburi aromatice (Arene)	23–32
Definiție	23
Denumirea	23
Clasificare	23
Structura benzenului	24
Metode de obținere	25
1) Reformare catalitică	25
2) Reacții Friedel-Crafts	25
Proprietăți fizice	26
Proprietăți chimice	26
A) Reacții la nucleu	26
Substituenți de ordinul I	26
Substituenți de ordinul II	27
A.1) Reacții de substituție	27
Reacția de halogenare	27
Reacția de nitrare	28
Reacția de sulfonare	28
Reacția de alchilare Friedel-Crafts	29
Reacția de acilare Friedel-Crafts	29
A.2) Reacții de adiție	30
Adiția hidrogenului	30
Adiția halogenilor	30
A.3) Reacția de oxidare	30
B) Reacții la catena laterală	31
B.1) Halogenarea în poziția benzilică	31
B.2) Oxidarea la catena laterală	31
Utilizări	32
Compuși organici cu funcțiuni	33–95
Compuși organici cu funcțiune simplă	33–74
Definiție	33
Compuși halogenatați	33–40
Definiție	33
Formulă generală	33
Clasificare	33

Metode de obținere	34
1) Din alcani	34
2) Din alchene	34
3) Din alcoolii	35
4) Din compuși carbonilici	35
Proprietăți fizice	35
Proprietăți chimice	36
1) Reacția de hidroliză	37
2) Reacția cu KCN	38
3) Reacția cu Mg	38
4) Reacții Friedel-Crafts (vezi arene)	38
5) Reacții cu alcooxizi	38
6) Reacții cu fenoxizi	39
7) Reacții cu acetiluri	39
8) Reacții cu AgNO_2 sau NaNO_2	39
9) Reacții cu săruri	39
10) Reacții de polimerizare	39
11) Reacții cu NH_3	39
Utilizări	40
Compuși hidroxilici	40–53
Definiție	40
Formulă generală	40
Nomenclatură. Exemple	40
Alcoolii	41
Fenoli	41
Clasificare	42
Alcoolii	42
Metode de obținere	42
1) Adiția HOH la alchene	42
2) Adiție HOSO_3H	42
3) Oxidarea alchenelor cu reactiv Bayer	42
4) Oxidarea metanului	43
5) Hidroliza derivațiilor halogenatați	43
6) Reducerea compușilor carbonilici	43

7) Obținere din compuși carbonilici și compuși organomagnezieni	43
8) Obținere din amine	43
9) Obținerea glicerinei	43
10) Obținerea din gaz de sinteză	44
11) Obținerea din fenoli	44
Proprietăți fizice	44
Proprietăți chimice	45
1) Reacții de eliminare intramoleculară	45
2) Reacții de eliminare intermoleculară (de eterificare)	46
3) Reacții de esterificare	46
4) Reacții cu PCl_5	46
5) Reacții cu reactivul Lucas ($\text{HCl} + \text{ZnCl}_2$)	46
6) Reacții cu HONO_2	46
7) Reacții cu H_2SO_4	47
8) Reacții de oxidare	47
Oxidare blândă	47
Oxidare energetică	47
9) Reacții de dehidrogenare	47
Fenoli	47
Metode de obținere	47
1) Oxidarea izopropil benzenului (cumenului)	47
2) Hidroliza clorobenzenului	48
3) Din săruri de diazoniu	48
4) Reacții de reducere	48
5) Decarboxilarea acidului galic	48
Proprietăți fizice	49
Proprietăți chimice	49
A) Reacții date de gruparea -OH	49
1) Reacția cu bazele	49
2) Reacția de eterificare	50
3) Reacția de esterificare	50
4) Reacția de identificare	51
B) Reacții la nucleu	51

1) Reacția de clorurare.....	51
2) Reacția de nitrare.....	52
3) Reacția de bromurare	52
4) Reacția de sulfonare	52
5) Reacția de carboxilare Kolbe-Schmidt.....	53
Utilizări	53
Nitroderivați.....	54–56
Definiție.....	54
Formulă generală.....	54
Nomenclatură	54
Clasificare.....	54
Metode de obținere	54
1) Din hidrocarburi	54
2) Din compuși halogenatați.....	54
3) Reacția compușilor aromatici cu HONO_2	55
Proprietăți fizice	55
Proprietăți chimice	56
1) Reacții de reducere	56
Utilizări	56
Amine	56–63
Definiție.....	56
Formulă generală.....	56
Nomenclatură. Exemple	56
Clasificare.....	57
Metode de obținere	57
1) Alchilarea directă a amoniacului sau aminelor.....	57
2) Reducerea nitroderivațiilor (formare amine primare)	57
3) Reducerea nitriliilor și amidelor	57
4) Degradarea Hofmann	57
5) Din compuși halogenatați.....	58
6) Alchilare.....	58
Proprietăți fizice	58
Proprietăți chimice	59
1) Bazicitatea	59

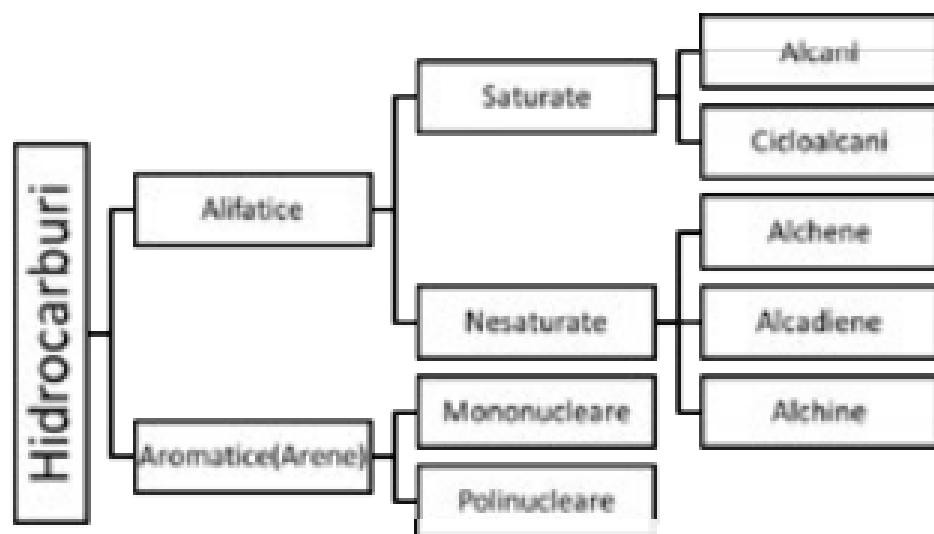
2) Reacții cu acizi	59
3) Reacții cu baze	59
4) Reacții de alchire	60
5) Reacția de acilare	60
6) Reacția cu HNO_2	61
Utilizări	63
Compuși carbonilici	63–68
Definiție	63
Formulă generală	63
Nomenclatură. Exemple	63
Clasificare	64
Metode de obținere	64
1) Oxidarea alcoolilor	64
2) Hidroliza bazică a derivațiilor halogenatați geminali - 2HCl	64
3) Reacția Kucherov (adiția apei la acetilene)	65
4) Oxidarea alchenelor	65
5) Oxidarea alcoolilor	65
6) Reacția de acilare Friedel-Crafts a compușilor aromatici	65
Proprietăți fizice	65
Proprietăți chimice	66
1) Reacții de adiție comune aldehidelor și cetonelelor	66
2) Reacția de condensare	67
a) Condensare aldolică	67
b) Condensare crotonică	67
c) Condensarea compușilor carbonilici cu fenolul (condensarea în mediu acid sau bazic)	68
Utilizări	68
Compuși carboxilici	69–74
Definiție	69
Formulă generală	69
Nomenclatură. Exemple	69

Clasificare	69
Metode de obținere	70
1) Oxidarea hidrocarburilor	70
2) Oxidarea energetică a alcoolilor primari	70
3) Oxidarea aldehidelor	70
4) Autooxidare	70
5) Pornind de la derivați halogenați prin intermediul nitrililor sau prin carbonatarea compușilor organomagnezieni	70
6) Metode hidrolitice	71
Proprietăți fizice	71
Proprietăți chimice	71
1) Reacții comune cu acizii anorganici	71
2) Reacția cu metalele active	72
3) Reacția cu oxizii metalici	72
4) Reacția cu bazele (reacție de neutralizare)	72
5) Reacția cu săruri ale acizilor mai slabii $H_2CO_3 = H_2O + CO_2$	73
6) Reacția de α -halogenare (clorurare, bromurare) în prezență de fosfor roșu	73
7) Reacții caracteristice	73
Utilizări	74
Compuși organici cu funcțiune mixtă	74–95
Hidroxiaciizi	74–78
Definiție	74
Nomenclatură. Exemple	74
Clasificare	75
Izomerie optică	75
Proprietățile chimice hidroxiaciizi aromatice	77
1) Caracterul acid	77
2) Reacția de esterificare	77
Utilizări	78
Zaharide	78–84
Definiție	78
Clasificare	78

Monozaharide	78
Definiție	78
Clasificare	78
Proprietăți fizice	79
Proprietăți chimice	79
1) Reacția de reducere	79
2) Reacția de oxidare cu reactiv Tollens	80
3) Reacția de oxidare cu reactiv Fehling	80
4) Oxidarea cu agenți oxidanți energici	80
5) Oxidarea cu apă de brom	80
Dizaharide	81
Polizaharide	82
Celuloza	82
Reacția de esterificare a celulozei	82
Amidonul	83
Hidroliza amidonului	84
Utilizări ale zaharidelor	84
Aminoacizi. Proteine	84-95
Definiție	84
Nomenclatură	85
Clasificare	85
Aminoacizi esențiali și neesențiali	85
Aminoacizi naturali	85
Proprietăți fizice	90
Proprietăți chimice	90
Structura proteinelor	91
Rolul proteinelor	94

Hidrocarburi

Hidrocarburile sunt compuși organici care conțin în molecula lor numai atomi de carbon și hidrogen. Formula moleculară generală: C_xH_y , unde x reprezintă numărul de atomi de carbon, iar y numărul de atomi de hidrogen.

Alcani (Parafine)

Definiție

Alcanii sunt hidrocarburi saturate, aciclice.

Formula generală

Denumirea

În tabelul de mai jos sunt prezentate formulele moleculare și denumirea primilor zece n-alcani.

Nr. atomi C	Formula moleculară	Denumirea alcanului
1	CH ₄	Metan
2	C ₂ H ₆	Etan
3	C ₃ H ₈	Propan
4	C ₄ H ₁₀	Butan
5	C ₅ H ₁₂	Pentan
6	C ₆ H ₁₄	Hexan
7	C ₇ H ₁₆	Heptan
8	C ₈ H ₁₈	Octan
9	C ₉ H ₂₀	Nonan
10	C ₁₀ H ₂₂	Decan

La denumirea compușilor organici se aplică regulile stabilite de IUPAC (Uniunea Internațională de Chimie Pură și Aplicată). Începând cu cincilea termen din seria omoloagă a alcanilor, denumirea se realizează prin adăugarea sufixului **-an**, la cuvântul grecesc care exprimă numărul de atomi de carbon. Alcanii cu catenă dreaptă se numesc și *normali* (n-hexan), cei cu catenă ramificată se numesc și *izopalcani* (i-butanol).

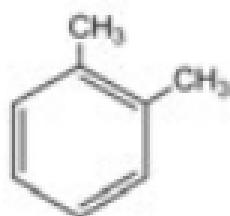
Hidrocarburi aromatice (Arene)

Definiție

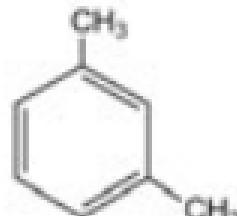
Arenele sunt hidrocarburi în structura cărora apar unul sau mai multe nuclee benzenice.

Denumirea

Denumirea hidrocarburilor aromatice se face conform regulilor IUPAC, dar cele mai răspândite sunt denumirile uzuale. Arenele cu unul sau mai mulți substituenți se numesc adăugând termenul *-benzen* la numele radicalului corespunzător. În cazul hidrocarburilor polisubstituite, pozițiile substituenților se indică prin cifre. Pentru compușii disubstituiți se utilizează prefixele: orto, meta și para.

1,2-dimetilbenzen
o-xilen

1,3-dimetilbenzen
m-xilen

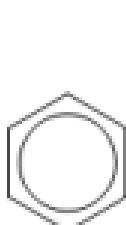

1,4-dimetilbenzen
p-xilen

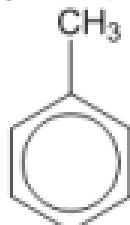
În general, arenele mono- și polinucleare au în denumirea lor sufixul *-en*, dar sunt și excepții (difenil, difenilmethan)

Clasificare

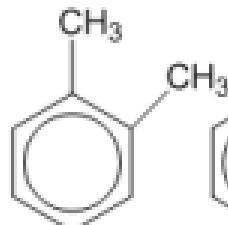
- Mononucleare (C_nH_{2n-6}):

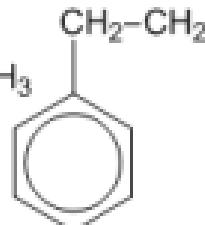
benzen

toluen

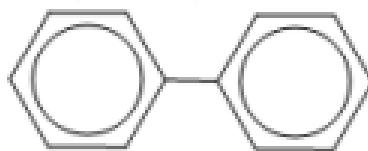
xilen

etilbenzen

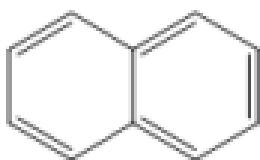
- Polinucleare:

- Cu nuclee izolate (C_nH_{2n-12})

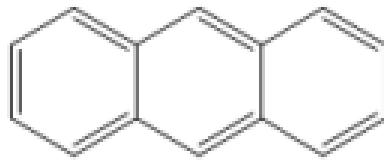

difenil

- Cu nuclee condensate (C_nH_{2n-18})

naftalina

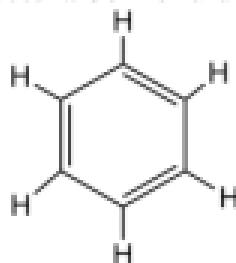

antracen

Structura benzenului

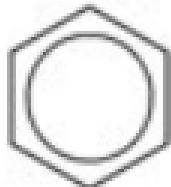
Benzenul (C_6H_6) are o moleculă polară de forma unui hexagon regulat. Cei șase atomi de carbon sunt echivalenți, hibridizați sp^2 . Fiecare atom de carbon formează două legături cu alții doi atomi de carbon și una cu un atom de hidrogen. Fiecare atom de carbon participă cu un orbital p nehibridizat la formarea unui orbital molecular extins care cuprinde toți atomii ciclului. Ansamblul celor șase electroni din orbitalul molecular formează un nor electronic aflat deasupra și dedesubtul planului moleculei de benzen.

Kekule a propus structura benzenului.

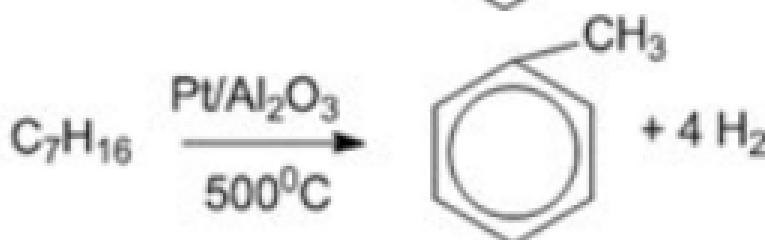
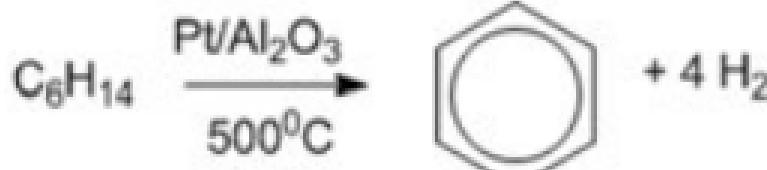
Aceasta poate fi reprezentată în două moduri: Una dintre ele prezintă poziția atomilor de carbon și hidrogen, dar nu explică prezența electronilor delocalizați cum face cea de-a doua.

Caracterul aromatic al benzenului este determinat de prezența celor șase electroni delocalizați. Acest caracter scade în ordinea: benzen, naftalină, antracen

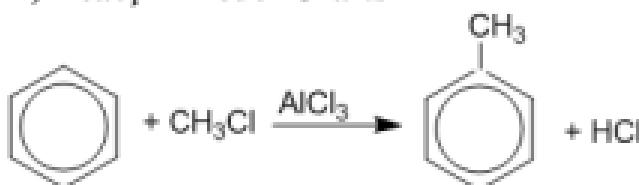

Metode de obținere

1) Reformare catalitică

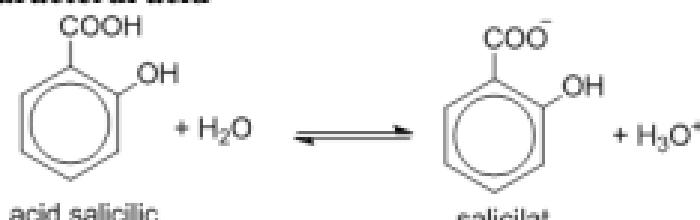

2) Reacții Friedel-Crafts

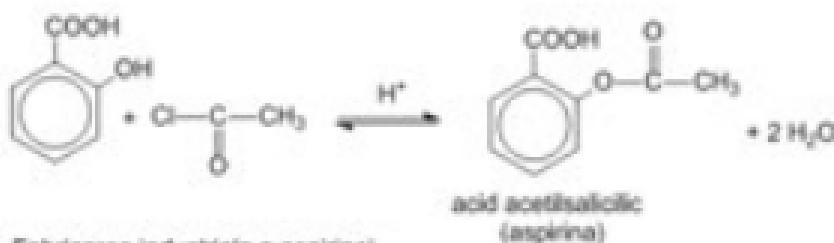
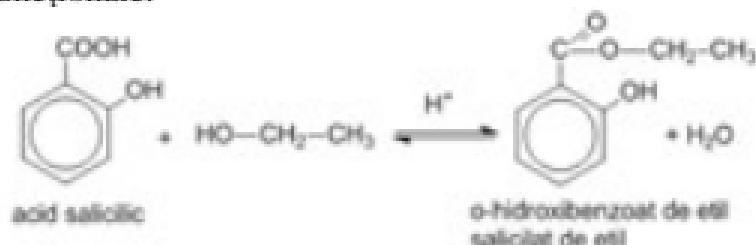
Proprietățile chimice hidroxiacizi aromatici

1) Caracterul acid

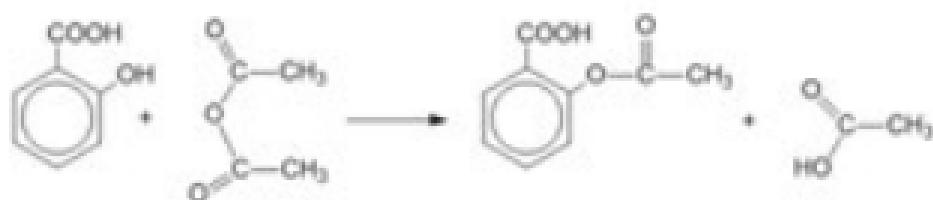

2) Reacția de esterificare

Acidul salicilic participă la reacție cu ambele grupe funcționale.

Fabricarea industrială a aspirinei

Utilizări

- Utilizați în dermocosmetologie pentru tratarea și ameliorarea diferitelor simptomatologii cutanate;
- Conservanți sau aditivi în industria alimentară.

Zaharide

Definiție

Din punct de vedere chimic, zaharidele sunt combinații polihidroxicarbonilice. Vechea denumire era de hidrați de carbon deoarece formula lor moleculară este $C_n(H_2O)_m$. În biologie, aceștia se numesc glucide.

Clasificare

După produși rezultați la hidroliză, zaharidele se împart în trei grupe:

- Monozaharide: glucoză, fructoză;
- Dizaharide: zaharoză, maltoză;
- Polizaharide: celuloză, amidon, glicogenul.

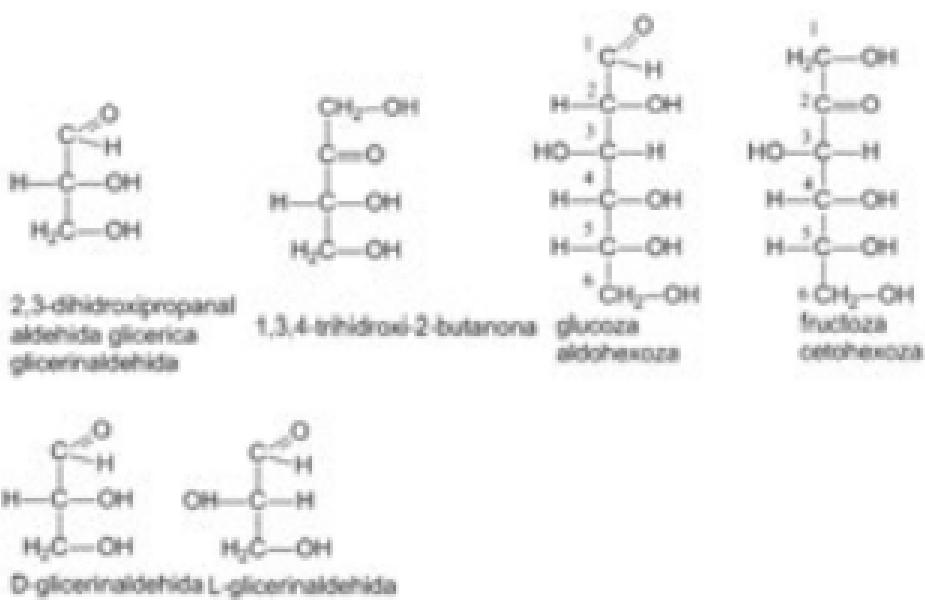
Monozaharide

Definiție

Monozaharidele sunt compuși organici cu funcții mixte care conțin în moleculă o grupare carbonil și mai multe grupări hidroxil.

Clasificare

După natura grupei carbonil, acestea se clasifică în aldoze și cetoze. După numărul atomilor de carbon din moleculă, monozaharidele pot fi trioze, tetroze, pentoze, hexoze etc. După configurația moleculei, monozaharidele pot face parte din seria D sau din seria L.

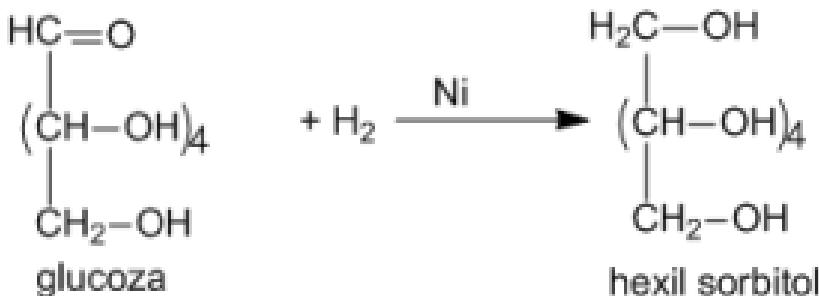

Proprietăți fizice

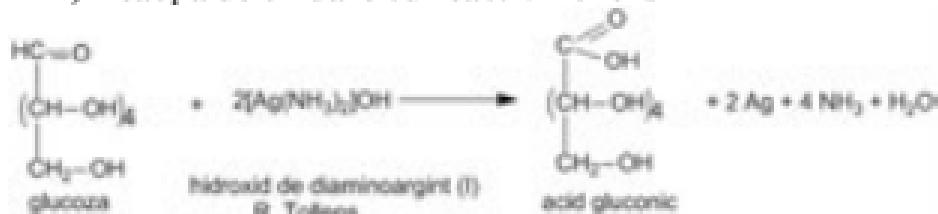
1. Sunt substanțe solide, cristalizate, solubile în apă;
2. Au gust dulce;
3. Se descompun prin încălzire;
4. Soluțiile apoase de glucoză și fructoză prezintă activitate optică.

Proprietăți chimice

1) Reacția de reducere

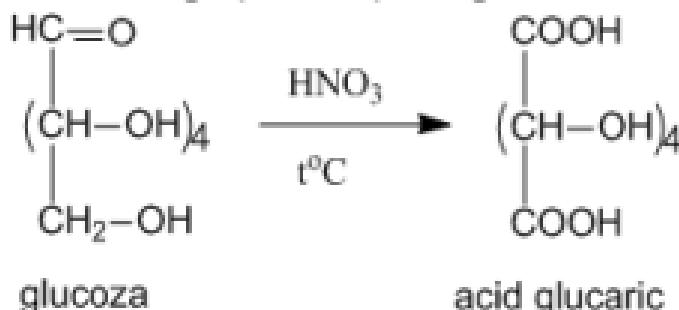
2) Reacția de oxidare cu reactiv Tollens

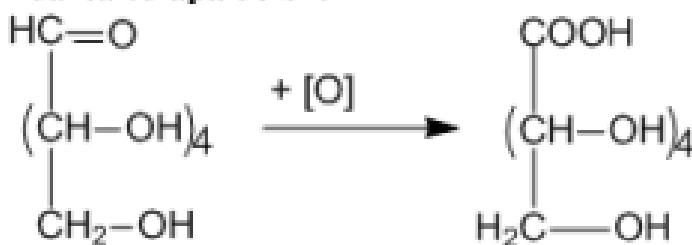
3) Reacția de oxidare cu reactiv Fehling

4) Oxidarea cu agenți oxidanți energici

5) Oxidarea cu apă de brom

Dizaharide

Oligozaharidele sunt constituite din 2 ÷ 10 resturi de monozaharide unite între ele prin legături α sau β, mono- sau dicarbonilice. Oligozaharidele pot fi omogene, când sunt formate din aceleași monoze (maltoza, celobioza, maltotetrazoa etc.) și heterogene, când sunt alcătuite din unități diferite (zaharoza, lactoza, rafinoza, stahioza etc.). Două molecule de monozaharide pot da teoretic 128 de dizaharide. Însă numărul legăturilor dintre două unități monomere se limitează la legătură dicarbonilică sau la legătură monocarbonilică.

Dizaharidele sunt cele mai importante oligozaharide și se pot obține prin condensare intermoleculară a două molecule de monozaharide, identice sau diferite, cu eliminarea unei molecule de apă. În urma reacției se stabilește o legătură de tip eter.

